

תהילים פרק י"ג לרפואת התינוק יאיר ניסי בן רוני בת ציון הרב נועם צחור

[א] לְמִנְצָחַ, מְזִמּוֹר לְדָוָד. - כאשר בא אדם לחרד"ה בשל צרות שתכפו עליו הרי עליו להתגבר בכוח למנצ"ח, כי למנצ"ח מזמ"ר לדר"ד ס"ת חר"ד, הוא בשל ריחוקו מהש"ת. ועל כן ירבה בבכיות ובתחנונים לה' יתברך שיחוס עליו ולא יהיה בבחינה של [ב] עַד-אָנָּה יְהוָה, תִּשְׁכַּחֲנִי - כי זה בא בשל רפיון האדם במעש"ט ובקיום המצוות, בהיות כל תיבת א"ה שבמזמור הנר"ן רפויה, אך יתחזק בתשובתו כנרמז בקריאת תיבת א"ה במלעיל, כלפי מעלה, עליה אחר עליה, ואז יהיה בו תכונת תקומה והעליה לקשר עצמו עם נְצַח, נצחים הש"ת מלוא כל הארץ כבודו. כי מי שמתרחק מהקב"ה ל"ע בהיותו עסוק בחיי ש"ה ומנצ"ח על מלאכתו הגשמית בחינת קמ"ח, ובא לידו רפיון בעבודת ה' שלו, הרי מתיבת נצ"ח מקושר הוא אל הקמ"ח אותיות נצ"ח במכוון, מקח וממכר ולכן לא יפלא שהוא חש בריחוק ובא ואומר כלפי שמיא, עַד אָנָּה, תִּסְתִּיר אֶת פְּנֵיךְ - ויש לו טענות ואמתלאות לגבי הנהגתו של הש"ת ומחפש ומוצא בחורים ובסדקים חמ"ץ כביכול בהשגחתו יתברך עליו, ובא לידי עצבות וכעס וחולי הנפש ממש, וכל זה יהיה אצלו עד שיבין וידע בתוככי לבו כי כל זה בא מְּוֹנֵי - כי בשלו ובשל מעשיו והנהגותיו הסער הגדול הזה, ועל כן יעשה ויתאמץ במאמץ גדול ויתבודד עם הש"ת, ויפרוש לפניו כאבו ושיחתו וצערו על שפגם בשמותיו יתברך במעשי הבל וריק, ויבקש מאיתו יתברך עצה ותוש"ה, וישאל על איזה צדיק עליו ללכת שיורנו מדרכיו ומאורחותיו, כי כל זמן שאדם חש כי הוא המושל בכל אשר לו, מוצא הוא בערבו של יום [ג] עַד אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת, בְּנַפְטִי - והולך וסובב במחשבתו אנה ואנה, אנה ואנה, ימ"ה וקדמ"ה צפונה ונגב"ה, בד' פינות העולם ואינו מוצא דבר וחצי דבר, ובא לידי יְגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם - עד שגם מה שראוי ונכון כיום וברור כשמש, נראה בעיניו כיגון וכצער, כי כל זה בשל עצת ס"א [ס"מ אותיות יגון בלבבי יומם] בהיות שורש לדבר בגאווה ותחושת עצמותו בבחינה של "אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה" אלא שיפסיק ממחשבתו הנלוזה הזו וירם עיניו אל שמים שירחמהו משם ויצעק לה' יתברך עַד אָנָּה, יְרוּם אֲיִבִי עַלִּי - הוא היצה"ר הוא הס"מ שמגביר אף וחרון [ר"ת ירום איבי עלי] ויתחנן לו וירבה בצדקה שיהיה לו בחינת סמ"ך ועזר וסיוע [ס"ת יר"ם איבי עלי] ויהיה מבקש מהבורא יתברך [ד] הַבִּיטָה עֲנֵנִי, יְהוָה אֱלֹהֵי - אע"פ שמידת הדין מתוחה עלי שישתף ה' ברחמיו מידת הו"ה ושיהיה לו היכולת לראות במה נכשל כדי שיתקן את אשר עיוות ויפרוש כפיו לשמים בתחינה שהאִיֶּרָה עֵינַי, פֶּן אֵישָׁן הַמְּנוֹת - בהיות המוות הרוחני והריחוק מהש"ת וחילול השם בכך שהוא הקשה מכולם [ה] פֶּן יֹאמֵר אֵיבִי יִכְלְתִּיו- הם התאוות והיצרים והקליפות שלקחו אליהם את ניצוצות הקודש שנתפזרו בשלו, צָרִי יִגִּילוּ, כִּי אָמוּט - ויתגבר היצה"ר ויהיה בבחינה של צ"ר ותהיה הדל"ת נפתחת ונסגרת מאלה לכל דבר שאינו הגון והאדם ח"ו יבוא לריחוק גדול. על כן יעשה תשובה במחשבה דיבר"ר ומעש"ה, ויגביר אמונתו בבורא יתברך וישים על ליבו בחזקה [ו] וְאֲנִי, בְּחֶסֶדְךָ - בחס"ד -ך דווקא, כתר עליון כתר כל הכתרים רחמים גמורים ופשוטים בְּטִחָתִי - בשמחה והלל והודיה על כל הטוב והנס הגדול שעשית עימדי ושמרתני, אע"פ שהייתי בשערי מוות השיבות אותי לחיי העוה"ז ולכן יִגַּל לְבִי, בִּישׁוּעָתְךָ - לק"י, קי"ל, יל"ק, אֲשִׁירָה לַיהוָה, בכל זמן ועת תחת השמ"ם, ועל חסדיו הרבים שהשפעת עלי, [ר"ת חסד א"ל] על מנת שאוכל לתקן את אשר פשעתי חטאתי ועויותי מיום היותי על האדמה ועד היום הזה, ולהוציא את הנציצות הקדושות שנפלו לקליפות בעבורי לשם יחוד שם הו"ה וקדושת ישראל בהודאה גדולה כִּי גָמַל עָלַי - ס"ת יל"י, שם קדוש המעלה את הניצוצות שנפלו לקליפה ומחזירם אל הקדושה, עלינו ועל כל ישראל אכ"ר.